

den her foreliggende Form 3 Bestemmelser. I § 1 foreslaas det, at der nedsættes en Kommission, som vælges dels af Rigsdagen og dels af Ministeriet, med den Opgave at udarbejde et Forslag til Lov om Sparekasser og Banker, altsaa en noget mere vidtgaaende Opgave end den i Fjor foreslaaede Kommissions. Imidlertid er der stadig saa delte Meninger om alle disse Forhold, at vi fra vor Side kunne tiltræde Tanken om Nedsættelsen af den foreslaaede Kommission. Men vi maa samtidig udtale Haabet om, at Kommissionen vil kunne arbejde saadan, at man snarest her paa Rigsdagen kan komme til at beskæftige sig med Forslag til en ny, endelig Lovgivning paa dette Omraade.

I Forslagets § 2 stilles der som midlertidig Foranstaltning en Sum til Raadighed til forøget Medhjælp for Sparekasseinspektøren, og der tillægges de af Ministeriet beskikkede Medhjælpere den i den gældende Lov omtalte Myndighed. Nærmere Regler ere ikke givne. Men Forholdet vil altsaa være dette, at man foreløbig ikke gaar til flere Embeder paa dette Omraade, før en nærmere Overvejelse har klareret, hvorledes Forholdene bør ordnes. Som rent midlertidig Foranstaltning kan jeg ogsaa tiltræde dette.

Endelig foreslaas der en Bestemmelse, der gaar ud paa, at de Begunstigelser, der kunne gives visse Pengeinstitutter efter den nugældende Lovs § 11, 2det Stykke, kun maa gives for 3 Aar ad Gangen. Ogsaa dette kan jeg tiltræde, men ogsaa af Hensyn hertil ønsker jeg snarest at faa en endelig Ordning. Det er vistnok et almindeligt Ønske fra alle Sider, som det ogsaa fremgaar af Forhandlingerne om denne Sag, at naa til en betydelig mere indgribende Ordning end nu. Vi ere derfor enige i, at der tiltrænges en grundig Overvejelse og Undersøgelse i en Kommission. Skønt der i det sidste Aar næsten er nedsat et Utal af Kommissioner, kunne vi derfor paa Grund af Sagens Vigtighed gaa med til den foreslaaede. Paa mit Partis og egne Vegne skal jeg hermed anbefale Forslaget til hurtig Fremme.

K. M. Klausen: Den Kontrol, der i Øjeblikket udøves overfor vore Sparekasser, er jo meget mangelfuld. Havde den været bedre og mere omfattende, vilde vi sikkert være blevne forskaanede for mange af de Ulykker, der have ramt Samfundet i de senere Aar, og mange, mange Tusinder af Sparere vilde være forskaanede for de Tab, de nu have maattet lide. Man

kan jo ikke forlange, at Kontrollen skal være meget effektiv med det Personal, der nu er. Det oplyses, at Sparekasseinspektøren kun er i Stand til at undersøge omtrent $\frac{1}{6}$ af Sparekasserne hvert Aar. Vi maa derfor finde os i, at Tilsynet bliver meget slapt, og at saadanne Ting ere skete, som ere skete i de senere Aar.

Det er jo ikke ret meget, der er blevet tilbage af de Forslag, der bleve forelagte af den tidligere og af den nuværende Indenrigsminister. Det er kun et ganske lille Forslag, vi have faaet ned fra Landstinget. Men naar vi i Øjeblikket ikke kunne faa mere, maa vi slaa os til Taals dermed. Lidt vil der jo blive bødet paa de nuværende uheldige Forhold, idet Sparekasseinspektørens Medhjælpssum forhøjes fra 2,000 Kr. til 8,000 Kr. Derved vil Tilsynet blive mere effektivt. Ligeledes kan jeg fuldt ud tiltræde Bestemmelsen i § 3 om, at de Begunstigelser, der indrømmes visse Pengeinstitutter, ikke maa udstrækkes over 3 Aar ad Gangen.

Jeg vil haabe, at den Kommission, der mulig nedsættes, hurtig maa fuldende sit Arbejde. Er der noget, der bør sikres i vort Samfund, er det de Penge, sparsommelige Folk indsætte i Sparekasserne, og som de kunne have haardt Brug for. Fra Lovgivningsmagtens Side bør man gøre, hvad man kan, for at Sparerne virkelig kunne blive sikrede. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Lovforslaget.

Aadal: Som allerede et Par Gange bemærket, er det ikke det oprindelig store Lovforslag, der er kommet ned til os fra Landstinget. Jeg maa beklage, at Landstinget har beklippet det af Ministeren forelagte Forslag i saa høj Grad, som Tilfældet er. Ganske vist er Landstinget gaaet med til et forøget Tilskud til Kontrol; men den bedste og virksomste Kontrol vilde navnlig fremkomme ved de Bestemmelser, som indeholdtes i det af Ministeren forelagte Lovforslags § 4, der angaar Kontrollen ved Indskud i Sparekasser. Hvis disse Bestemmelser være blevne vedtagne, vilde der være skabt en meget stor Sikkerhed, der nu kommer til at bero alene paa Inspektionen, som alligevel vanskeligt vil kunne føre et virkeligt Eftersyn paa dette Punkt. Netop Bestemmelsen om, at der skulde være Sikkerhed for, at der var to, som tog mod Indskud i en Sparekasse, vilde have sin store Betydning.

Men det er ogsaa rigtigt, naar den højtærede Indenrigsminister ikke i sit Forslag gik saa vidt, som Tilfældet var ved